

2007 m. balandžio 11 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Ispanijos Karalystę

(Byla C-196/07)

(2007/C 155/18)

*Proceso kalba: ispanų***Šalys**

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama V. Di Bucci ir E. Gippini Fournier

Atsakovė: Ispanijos Karalystė

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad nedelsiant nepanaikinus Nacionalinės energetikos komisijos (CNE) sprendimu nustatytų kelių sąlygų (nuo pirmosios iki šeštosios ir nuo aštuntosios iki septynioliktosios sąlygų), kurias Komisija 2006 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo (Byla Nr. COMP/M.4197 — E.ON/Endesa — C(2006) 4279 galutinis) 1 straipsniu pripažino nesuderinamas su Bendrijos teise ir iki 2007 m. sausio 19 d. nepanaikinusi Ministro sprendimu nustatytų kelių sąlygų (iš dalies pakeistos pirmoji, dešimtoji, vienuoliktoji ir penkioliktoji sąlygos), kurias Komisija 2006 m. gruodžio 20 d. Sprendimo (Byla Nr. COMP/M.4197 — E.ON/Endesa — C(2006)7039 galutinis) 1 straipsniu pripažino nesuderinamas su Bendrijos teise, Ispanijos Karalystė neįvykdė pareigų pagal abiejų sprendimų 2 straipsnį.

— Priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ispanijos valdžios institucijos nepanaikino kelių CNE sprendime nustatytų sąlygų (nuo pirmosios iki šeštosios ir nuo aštuntosios iki septynioliktosios sąlygų), kurias Komisija 2006 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo 1 straipsniu pripažino nesuderinamas su Bendrijos teise bei Ministro sprendimu nustatytų kelių sąlygų (iš dalies pakeistos pirmoji, dešimtoji, vienuoliktoji ir penkioliktoji sąlygos), kurias Komisija 2006 m. gruodžio 20 d. Sprendimo 1 straipsniu pripažino nesuderinamas su Bendrijos teise.

Pirmuoju sprendimu Ispanijos Karalystė buvo įpareigota „nedelsiant“ panaikinti nagrinėjamas sąlygas. Nuo pranešimo apie pirmąjį sprendimą iki termino, Komisijos nustatyto tam, kad Ispanijos Karalystė įvykdytų pareigas pagal motyvuotą sprendimą, pabaigos, praėjo beveik šeši mėnesiai, todėl aišku, kad Ispanijos Karalystė neįvykdė „nedelsiant“ 2 straipsnyje numatytos pareigos.

Terminas numatytas tam, kad būtų įvykdytas antrasis Komisijos sprendimas pasibaigė 2007 m. sausio 19 d., tačiau Ispanijos Karalystė nepanaikino šiuo sprendimu pripažintų nesuderinamomis su Bendrijos teise sąlygų.

Todėl darytina išvada, kad Ispanijos Karalystė neįvykdė pareigų pagal Komisijos pirmojo sprendimo 2 straipsnį ir Komisijos antrojo sprendimo 2 straipsnį.

2007 m. balandžio 16 d. Graikijos Respublikos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2007 m. sausio 17 d. Pirmosios instancijos teismo (pirmoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-231/04 Graikijos Respublika prieš Europos Bendrijų Komisiją

(Byla C-203/07 P)

(2007/C 155/19)

*Proceso kalba: graikų***Šalys**

Apeliantė: Graikijos Respublika, atstovaujama P. Milonopoulou ir S. Trekli

Kita proceso šalis: Europos Bendrijų Komisija

Apeliantės reikalavimai

— Pripažinti priimtinu šį apeliacinį skundą.

— Panaikinti Pirmosios instancijos teismo sprendimą tiek, kiek jis yra skundžiamas.

— Patenkinti ieškinio reikalavimus.

— Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Graikijos Respublika tvirtina, kad Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismas neteisingai aiškino pradinio tarpusavio supratimo memorandumo 12, 13 ir 15 straipsnius, papildomo memorandumo 14 straipsnį ir sąžiningumo ir teisėtų lūkesčių principus, nes jis nusprendė, jog valstybių narių įsipareigojimus, susijusius su Abudža I ir II projektais, apsprendė kiekvienos valstybės narės veiksmai, o ne jų visiškai sutartinis pobūdis ir ne tai, kad jie buvo apibrėžti minėtuose dviejuose memorandumuose; tačiau tinkamai aiškinant tų sutartinių dokumentų minėtas nuostatas reikėjo sutikti, kad Graikijos Respublikai nekilo jokių finansinių įsipareigojimų, nes ji tik pasirašė, bet ne ratifikavo, todėl ir nepatvirtino papildomo memorandumo ir Graikijos Respublikos atveju nebuvo įvykdytos visos nustatytos finansiniams įsipareigojimams atsirasti reikalingos specialios sąlygos.

Graikijos Respublika teigia, kad Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismas neteisingai aiškino pradinio tarpusavio supratimo memorandumo 15 straipsnį nutardamas, kad prieš pasirašant papildomą memorandumą 1997 m. vasario 24 d. partneriai netiesiogiai sudarė sutartį dėl projekto įgyvendinimo ir taip 15 straipsnio 1 dalis buvo panaikinta arba pakeista.

2007 m. balandžio 20 d. Bayerisches Landessozialgericht (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Petra von Chamier-Glisczinski prieš Deutsche Angestellten-Krankenkasse

(Byla C-208/07)

(2007/C 155/20)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bayerisches Landessozialgericht (Vokietija)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Petra von Chamier-Glisczinski

Atsakovė: Deutsche Angestellten-Krankenkasse

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Reglamento 1408/71 ⁽¹⁾ 19 straipsnio 1 dalies a punktas prireikus kartu su šio straipsnio 2 dalimi, atsižvelgiant į EB 18 straipsnį ir EB 39 bei 49 straipsnius kartu su Reglamentu Nr. 1612/68 ⁽²⁾ 10 straipsniu, turi būti aiškinami taip, kad pagal darbo sutartį ar savarankiškai dirbantis asmuo arba jų šeimos nariai negauna išmokų pinigais ar kompensacijos iš kompetentingos gyvenamosios vietos draudimo įstaigos, kai pagal šiai įstaigai galiojančias teisės normas šioje draudimo įstaigoje apdraustiesiems asmenims nenumatytos jokios išmokos natūra ir numatytos tik išmokos pinigais?
2. Jei tokios reikalavimo teisės nėra, ar, atsižvelgiant į EB 18 straipsnį arba EB 39 ar 49 straipsnius, egzistuoja teisė, gavus išankstinį leidimą, reikalauti padengti išlaidas, susijusias su buvimu stacionariuose slaugos namuose kitoje valstybėje narėje, neviršijant kompetentingoje valstybėje narėje skirtinų išmokų?

⁽¹⁾ OL L 149, p. 2.

⁽²⁾ OL L 257, p. 2.

2007 m. balandžio 20 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Airiją

(Byla C-211/07)

(2007/C 155/21)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama N. Yerrell

Atsakovė: Airija

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

— Pripažinti, kad nepakeisdama 2004 m. gegužės 31 d. Susitarimo dėl transporto priemonių draudimo 5.2 ir 5.3 dalių, konkrečiai i) nenumatydamą žalos atlyginimo transporto priemonių valdytojams jei visos i) eismo įvyki patekusios transporto priemonės yra neapdraustos ir ii) ribodama neapdraustoje transporto priemonėje, dėl kurios neatsirado nuostolių ar sužalojimų, esančių asmenų teisę į žalos atlyginimą, Airijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal 1983 m. gruodžio 30 d. Tarybos direktyvą 84/5/EEB dėl valstybių narių teisės aktų, susijusių su motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimu, suderinimo, o būtent numatytų jos 1 straipsnio 4 dalies trečiojoje pastraipoje.

— Priteisti iš Airijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

2004 m. gegužės 31 d. susitarimo tarp Transporto ministerijos ir Airijos automobilių draudikų biuro (toliau — Susitarimas) 5.3 dalyje numatyta, kad žala neatlyginama **visiems** neapdraustų transporto priemonių vairuotojams, neatsižvelgiant į tai, ar jie sukėlė kelių eismo įvykius, ar ne, ir, todėl, išeina už direktyvos 1 straipsnio 4 dalies trečiojoje pastraipoje numatytų leistinų žalos neatlyginimo ribų.

Dėl keleivių, keliaujančių neapdraustose transporto priemonėse, Susitarimo 5.2 dalyje numatytas bendras žalos neatlyginimo atvejis visais atvejais, kai sužalotas asmuo „žinojo ar protingai galėjo žinoti, kad nebuvo galiojančio draudimo poliso“. Tokiu būdu **visi** neapdraustų transporto priemonių keleiviai yra vertinami vienodai, nepaisant to ar jie keliavo nuostolius ar žalą sukėlusioje transporto priemonėje, ar ne. Tai akivaizdžiai prieštarauja direktyvos 1 straipsnio 4 dalies trečiosios pastraipos